

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 96. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm7048/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg Iakt sprang Rosmer i Hævet ud,
 Det bruste i Sky før han bunded;
 Men da han kom atter i Bjerget ind,
 Stolt Svanelil, hun var forvundet.
 Det gaar saa godt i Danmark!

Der Rosmer, han kom i Bjerget ind,
 Hans Hjerteskier' han var borte,
 Da alleveild sprang han i Bjerget om.
 Dg sprang saa i Hævet hin sorte.
 Det gaar saa godt i Danmark!

Men der var stor Glæde i Hildes Gaard,
 Dg Glæde i Danmarks Rige,
 De Venner, som før var vidt adskilt
 Med Soane blev samlet tillige!
 Det gaar saa godt i Danmark!

Hr. Tonne fra Als.

Hr. Tonne han rider ud fra Als,
 Han kaster ei Spyd med Læmpe,
 Dg enten det er til Lande eller Bando,
 Han er saa bold en Kæmpe.
 Raader*) I vel de Runer?

Hr. Tonne han rider i Rosensland,
 At reise den vilde Hare,
 Dg Doerger-Jomfruen han møtte der
 Med alle hendes Noer i Skare.
 Raader I vel de Runer?

*) glatter.

Hun hviser sig under en Lind saa grøn,
 Guldharpn hun har ihænde:
 - Jeg seer, Hr. Tonne han rider hjil,
 Men hid skal til os han vende.
 Raader I vel de Runer?

I sidde nu toer, mine Noer smaa,
 I sidde her ned saalange,
 Imens jeg leger med Runer saa,
 At blomstre skal Mark og Enge!
 Raader I vel de Runer?

Saa slog hun vittig de Runeslag,
 Saa lod hun Guldharpn klänge,
 At vilten Fugl, som paa Kviste sad,
 Forglemde sin Sang at syngte.
 Raader I vel de Runer?

Den vilde Hjort, som i Skoven gaar,
 Forglemde sit Spring at springe,
 Den liden Falk, som i Lunde sad,
 Han bredte ud sine Vinger.
 Raader I vel de Runer?

Da blommedes Eng, da lovetes*) Træ,
 Det kunde de Runer saa vende,
 Hr. Tonne sin Ganger med Spore toang,
 Han kunde dog ikke undrende.
 Raader I vel de Runer?

„Hil sidde I, Dværgedatter sin!
 I vorde min Hjerteskier!
 Dg alle de Dage, jeg leve maa,
 Jeg vil eder elste og ære.
 Raader I vel de Runer?

*) sit Lov.

Kampstøt.



Hil fide J, Dørgedatter sin,
En Noje og saa en Lijje!
Ei saae eder nogen Verdens Mand,
Hun lysted jo eder at giise*).
Raader J vel de Runer?

„Dg her du det, Hr. Tenne bold,
Lad fare den Eskovs-Tale!
For sefset mig har den Dørgedrot,
Som raader i Vjergesale!
Raader J vel de Runer?

Min Fader han sidder i Vjergesraa
Dg regner paa Mark og Dre
Eil Wedgift min, naar om Maanedag
Min Høstemand skal mig hjemføre.
Raader J vel de Runer?

Min Moder, hun sidder i Vjerges Skib,
Dg leger med sine Guldringe,
Imens jeg skal mig af Vjerges ud,
At lade Guldharpes klänge.“
Raader J vel de Runer?

„Her Dørgeslengen skal eder saae,
Her Lyffe han sig skal nyde,
For vil sig vove mit unge Liv,
Dg med ham et Glavind byde.“
Raader J vel de Runer?

Det spæred' Dørgens Datter sin:
Tænk aldrig paa mig at vinde!
Men vel en bruders Høstems
Da tør ubi Verden finde.
Raader J vel de Runer?

*) indtage.

Der leg et Lie af Vjerges ud,
Dg det var Dørgens Kinde,
Paa Timen hun blev Hr. Tenne vaer,
Alt under de grønne Vinde.
Raader J vel de Runer?

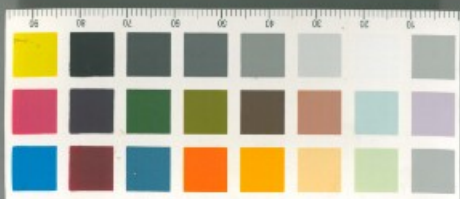
Der kom en Stemme af Vjerges ud,
Saa alle blev angst og vange:
„Dg her du, Uffhi! hiar Datter min,
Saa lidt falder her dine Gange.
Raader J vel de Runer?

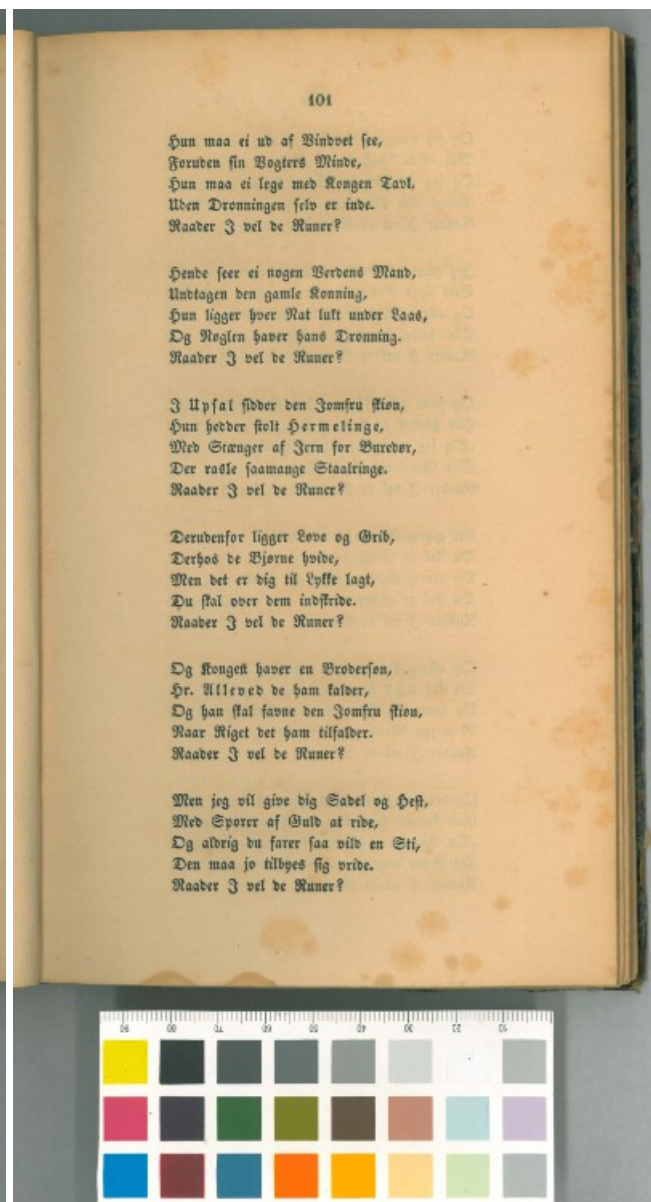
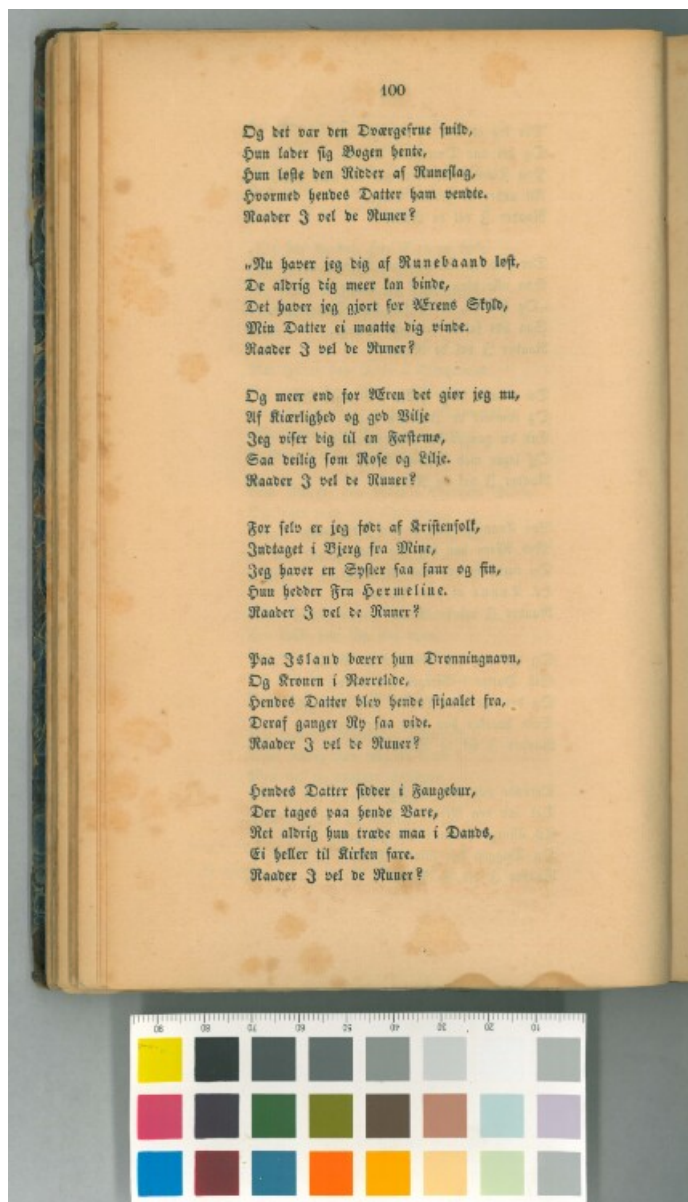
Du maatte langt heller i Vjerges sit
Dg sommet de Bendelin hvide,
End du ganger big i Rosenslund
Dg leger med Eskovs Rvide.
Raader J vel de Runer?

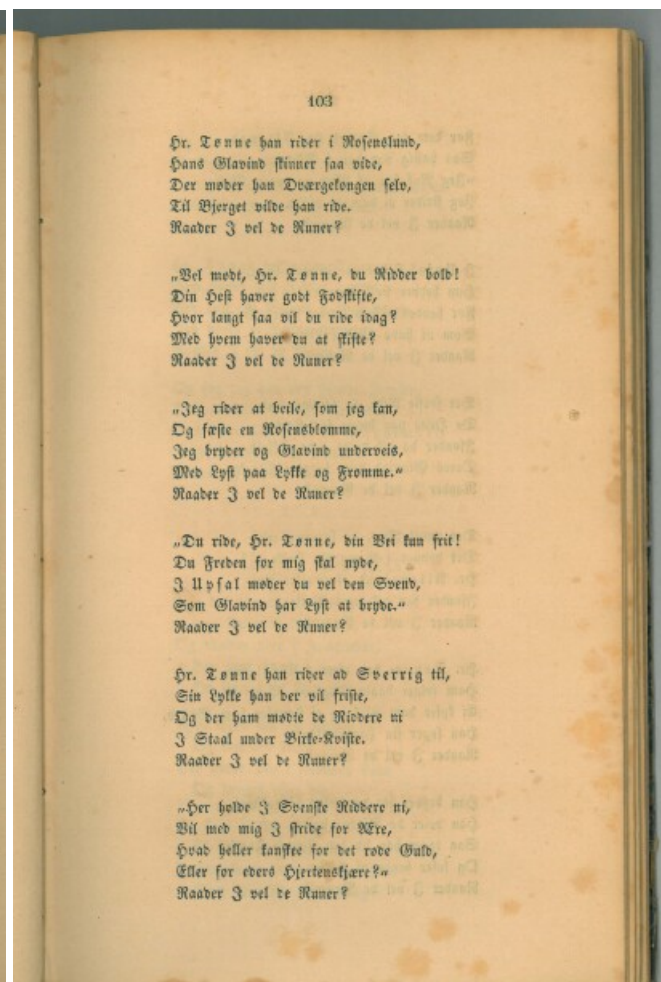
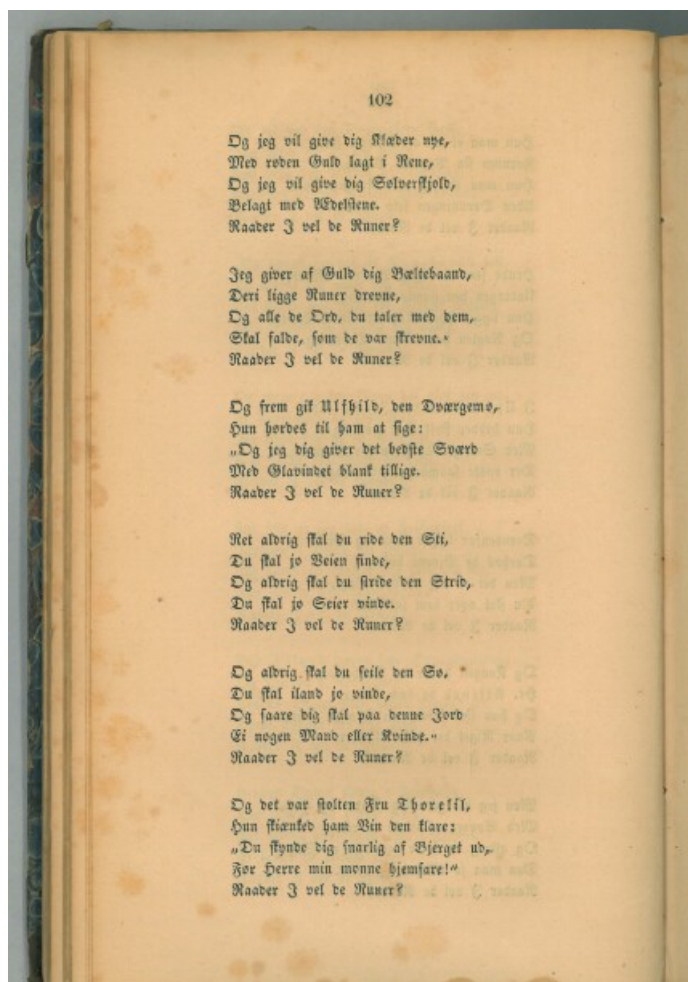
Der Konning, han er din Høstemand,
Med Vren han dig har vundet,
Du turde ei ved med Runeslag
Hr. Tenne at have sundet.“
Raader J vel de Runer?

Dg det var den Dørgesfrue gram,
Sin Datter i Vjerges hun kærde,
Dg det var Hr. Tenne, han efter gif,
Som høerken han saae eller herde.
Raader J vel de Runer?

Derinde var redt en Eskesiel,
Der sad den Ridder i Doale,
Eil Morgenhønen i Vjerges goel,
Dg Duggen den faldt i Dale.
Raader J vel de Runer?







Hør dem tog Svaret Hr. Allevéd,
Saa høftig var han i Stinde:
„Jeg Nof har af Vre og reden Guld,
Jeg strider ei dem at vinde.
Naader I vel de Runer?

I Ufsal sidder en Jomfru skon,
Hun hedder Holt Herme sine,
Hør hendes Skjold bryder vi et Spar,
Som vi have Nod i Bringe.“
Naader I vel de Runer?

Det første Nid, de sammen red,
De Helle var begge saa stærke,
Ifønder da gif deres gode Skjold,
Deres Glavind blev langt i Marke.
Naader I vel de Runer?

Det andet Nid, de sammen red,
Det dønned i Bjerg og Valfte,
Hr. Allevéd ud of Sælden floi,
Ifønder saa gif hans Nafte.
Naader I vel de Runer?

Hr. Tønne, han rider i Ufsal ind,
Ham følger baade Ligt og Vre,
Ei kyster ham Hlof og ei standter ham Sværd,
Han søger sin Hjertensfiare.
Naader I vel de Runer?

Han bryder ita den store Staaflang,
Han veier de Bjorne hvide,
Saa tager han ud den skienne Jomfru
Dg løfer hende af Kvide.
Naader I vel de Runer?

Dg det var Jesands Kongemo,
Et Speil for hør en Kvinde,
Hendes Haar det var som spundet Guld,
Oploftet i Krands om Linde.
Naader I vel de Runer?

Hr. Tønne taffer den Dværgemo,
Ham havde med Runer bundet,
Bar han ifte kommet i Hjerget ind,
Han havde ei Perlen fundet.
Naader I vel de Runer?

Dg saa tog han den skienne Jomfru,
Med alt hendes Guld det røde;
Saa forde han hende til Danmark,
At hvile sig der af Nøde.
Naader I vel de Runer?

Ungen Svægger.

Dg det var ungen Svægger,
Han skulde Volde slaae,
Dg Volde drev i Jomfrubur,
Han mon derefter gaae.
Du foier dine Ord vel.

„Hvi kaster saa du Volde?
Dg kast den ei til mig!
Der sidder Mo i fremmed Land
Dg længes efter dig.

Du faae ei No at sove,
Ei Fryd af Fuglesang,
Hør du faaer løst den værne Mo,
Som lider for dig Lovang!“

